

Le eno je potrebno

ŠKOFOVA BESEDA SOBRATOM

Blaženi Janez Pavel II. je govoril, da je molitev rožnega venca kakor nevidna veriga, ki nas povezuje z Bogom. Še posebej močna je ta veriga rožnega venca, kadar molimo pred Najsvetejšim. Molitev nas postavi pred Jezusa, da začutimo njegovo navzočnost. Tudi skrivnosti rožnega venca so tako izbrane, da nas pritegnejo v premišljevanje o Jezusovem učlovečenju, življenju in delovanju, postavitvi evharistije in končno o njegovi zveličavni smrti ter vstajenju. Po vsaki desetki vzkliknemo: »Hvaljeno in česčeno naj vedno bo, presveto Rešnje telo!«

Rožni venec lahko postane molitev zahvale za vse milosti, ki smo jih v življenju prejeli. V podobi lahko rečemo: Z rožnim vencem in Marijino pomočjo okoli tabernaklja ovijamo venec rož, ki dehtijo Bogu v zahvalo. Ta venec je spleten iz samih pravih rož hvaležnosti in ljubezni za vse, kar Bog človeku podarja. Lahko bi rekli, da posipamo dehteče cvetje okoli tabernaklja, da bi bilo okoli Jezusa čim lepše. Njemu izročamo vse svoje bitje, vse, kar imamo najplemenitejšega v srcu. Srečanje z Jezusom nas lahko opogumi in nam daje moči za nadaljnje korake v življenju. Kadar pa čutimo v duši trpljenje, je lahko tabernakelj prostor, kamor odložimo svojo težo. Jezus sprejema človekovo bolečino in jo polaga v prebodeno stran svojega Srca. Počutili se bomo, kot bi nas Mati Marija ponesla v Božji objem. Tam se trpeči človek odpočije na Božjem Srcu in prejme zagotovilo: »Ne boj se, ne bom te zapustil, sirote. S teboj bom vse dni!« Molitev rožnega venca nas usposablja, da v vsakdanjem življenju lahko uresničujemo zapoved ljubezni. Laže smo dovzetni za stiske drugih. Med ljudi prinašamo več veselja in optimizma. Imamo več modrosti za pravilno svetovanje. Smo velikodušni v podarjanju prostih ur in dela za potrebe Cerkve. Rožni venec ustvarja pozitivno okolje za rast novih duhovnih poklicev. Papež Benedikt XVI. opozarja, da je človeštvo močno natrgalo verigo, ki nas povezuje z Bogom.

Oddaljiti se od Boga pomeni osamiti se. Ko pa smo brez Boga, se pričnemo prepirati, sovražiti, si škodovati. Cerkev, skrivnostno Jezusovo telo, zato trpi. Sporočila iz Fatime in Lurda so zelo jasna. Marija nas roti, da molimo rožni venec za spreobrnjenje ljudi in za vrnitev k Bogu. Če molitve ne bo, svet nima prihodnosti. Več kot preveč je že znamenj, ki v naravi in v družbi nakazujejo, da se majejo naravne in tudi duhovne sile. Lahko bi rekli, da je rožni venec specialna, nujna molitev za rešitev bolnega človeštva. Če imamo v policiji, vojski ter pri gasilcih posebne enote za reševanje kriznih situacij, potem lahko rečemo, da imamo v Cerkvi posebno enoto molivcev rožnega venca. V mesecu oktobru imamo dva pomembna namena: začetek leta vere in pa škofovsko sinodo o novi evangelizaciji.

Stopimo skozi vrata vere z molitvijo rožnega venca za blagor Božjega ljudstva.

Msgr. dr. Peter Štumpf, murskosoboški škof

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

»Našega življenja čaša je prazna, nepopisana knjiga, ki nam jo je Bog dal, da bi jo z dobrimi deli popisali.

Za vsak dan je ena stran.

To pa je v naši moči, da vsako stran popišemo z dobrimi deli.«

Anton Martin Slomšek

VIJOLICA IN TRN

Za mejo se je košatil trnov grm, pod njim pa je dehtela in cvetela skrita vijolica. Trn ji bahavo reče: »Zakaj te vendar ljudje tako radi iščejo in ljubijo? Saj te še najti ni lahko, ker čepiš pod grmovjem in za mejami, ti mala paglavka, ti!« Dišeča vijolica napihnjencu ponižno odgovori: »V tišini in nižini ohranim svoje dragote in lepote, ki tako daleč okrog lepo diše, da me vsi željno iščejo, in kjer me najdejo, me radi denejo v gumbnico. Tebe se izogiba vsak, posekajo te s polja in ledin ter sežgejo. Pač je boljše na skrivnem žlahtno dišati in čedno cveteti kakor ošabno pikati ljudi in potem v ognju zgoreti.«

Anton Martin Slomšek

LITERARNI KOTIČEK

Takole je nekega jutra Franc'l pričakal glavno sestro, ko je prišla v službo. Kakšno presenečenje!?

S'm Franc'l z daljnih Hoč,
bom danes tu navzoč,
da vam bom v pomoč.
Bom čisto mir vam dal,
le stražo bom držal,
da kdo ne pade, ne zbeži,
da komu ne poidejo moči.

Nič bat', le danes tukaj bom ostal,
jutri pa naprej na pot se bom podal.

Drim – tim

Upanje v nov dan

Rodi se novo jutro.
Prečudovito, krasno.
Prvi sončni žarki
in že je tukaj dan.

Včasih je prav sončen in svetel,
drugič spet zelo teman.

In ko bi mignil, že je tu večer
in potem prav vse zagrne
tihni nočni mir.

In ostane le še upanje v novi dan,
v novo sončno jutro.

In to jutro zagotovo pride.
Kdaj? Nekoč –
ko hotel to bo naš Gospod.

S. Almira Černe

Na Kureščku

PETERŠILJ

Peteršilj je doma v vzhodnem Sredozemlju, spoštovali pa so ga že stari Grki in Rimljani. Stari Grki so ga sejali na meje svojih vrtov in s peteršiljevim vencem okronali zmagovalce športnih iger. Rimljani so ga posadili na glavo zaslužnim bojevnikom in atletskim junakom. Grki sicer peteršilja v kuhinji niso uporabljali, so pa z njim krmili svoje tekmovalne konje, saj so mu pripisovali božansko moč. Rimljani pa so ga uporabljali tudi za gladiatorje, saj naj bi ga le ti zaužili v velikih količinah pred borbo, ker so menili, da jim da moč, ostre reflekse in celo pretkanost. Karel Veliki je oboževal sir, začinjen s peteršiljem. Danes je peteršilj obvezna začimba v vsaki kuhinji. Peteršilj je na voljo vse leto, tudi pozimi, ko k nam prihaja iz rastlinjakov. Najboljši je seveda domač z vrta, ker je povsem svež in brez škropiv, ampak če ni druge možnosti, ga tudi kupimo.

V peteršilju je ogromno vitamina C ter vitaminov A, B1, B2, C in E, eteričnega olja z apiolom (ki ga je največ v plodovih), apiina in rudninske snovi.

Peteršilj je tradicionalni diuretik – odvaja vodo iz telesa. Po zaužitju 25 gramov svežega peteršilja je njegov učinek očiten. Preprečuje zastajanje vode v telesu, je antioksidant, pomaga pri slabokrvnosti, je bogat vir kalcija in krepčilo. Zdravilci poudarjajo, da je peteršilj dober za krepitev telesa. Menda postanejo starejši ljudje, ki okrevajo po bolezni, po uživanju peteršilja bolj vitalni. Če žvečimo njegove sveže liste, pomaga odpraviti slab zadah iz ust.

V ljudskem zdravilstvu in kozmetiki pa se uporabljajo še čaji, obloge, obkladki. Če nimamo vrta, lahko posadimo peteršilj v globoko posodo, da ima prostor za svojo dolgo korenino. Potrebuje pa vsaj pet ur svetlobe na dan.

Na zelo preprost način si lahko okrepimo svoje zdravje. Poskusimo.

Peteršiljev namaz

Potrebujemo: 10 dag pretlačene skute, 10 dag kisle smetane, 5 dag svežih in seseklanih peteršiljevih listov, sol in sveže mleti poper.

Pretlačeno skuto in kislo smetano zmešajte, dodajte sesekljan peteršilj in začinite. Dobro zmešajte in dobili ste zelo osvežilen namaz, ki se odlično poda k vsem vrstam pečenega mesa in rib.

Zapisala Leonida

DAN SLUŽENJA

Zbrali smo se na drugo nedeljo v septembru, zato da bi zopet nekemu z dobrim delom polepšali dan, mesec, mogoče celo življenje.

Skupaj smo se »punce« s Karitas-a sestale že dobro uro pred sv. mašo z namenom, da bi pripravili mize in prigrizke za kasnejšo pogostitev.

Ura je minila, kot bi mignil in že smo morali starejše odpeljati v cerkev, kjer so prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Tisti, ki še zmorejo, so šli peš, ostali pa z vozički. Zunaj je pihalo, vendar so kljub temu odhajali z veseljem.

Zanimivo je, kako otroško jim žarijo oči, ko vidijo, da jih ima kljub vsemu še vedno nekdo rad. Od ene gospe sem dobila celo poljubček in ob tej misli se mi zarosijo oči. Po glavi mi roji sto misli na ta dan, vendar jih nikakor ne morem spraviti na ta papir.

Po sv. maši, ki jo je daroval naš župnik, zraven je bil tudi kaplan, smo bolnike odpeljali v Jožefovo dvorano, kjer so se ob prigrizku in pijači naklepetali in poveselili. Naš namen je, da se po enem letu spet srečajo.

Druženje je popestril župnik s harmoniko, ena od oskrbovank Doma Marije in Marte je celo zaplesala.

Vendar je tudi ta dan in to druženje imelo konec. Polni novih vtisov smo se morali počasi raziti.

Starejši in bolni so bili videti zadovoljni in srečni. Želeli smo jim spremeniti vsakdan in mislim, da nam je to tudi uspelo.

Hvaležni smo vsem, ki so karkoli pripomogli k temu, da je nekdo danes mogoče srečnejši kot včeraj. Najbolj pa se zahvaljujemo našemu Bogu Očetu, da nam je podaril ta prekrasen dan. Prosimo ga, naj nam podari milost, da se čez leto spet srečamo!

Sandra Klančar

STARI OBIČAJI – KRUH

Za kruh pa res ni potrebno nikakršnega truda! Preprosto stopiš v trgovino in zahtevaš kilo belega ali črnega ali kakršnega pač in kolikor pač že in takoj ti ga prodajalka zavije. Morda si včasih zaželiš tudi žemljo, rogljiček, presto ali krof in samo reči je treba ... Ja, dandanes je do kruha lahko priti in prav zato tudi ni do njega več tistega spoštovanja, kakor si ga zasluži in kakor je bilo še ne tako dolgo nazaj. Človek se hitro navadi na nove razmere, tudi na to, da dandanes

kruh leži kjerkoli, največkrat v smetnjaku. Seveda, marsikomu ga danes nekaj ostane, naslednji dan pa si zaželi svežega in kam drugam naj vrže včerajšnjega, če ne v smeti? Nekateri ga dajo živalim, če jih imajo; v mestih pa živali ni ali pa imajo že tudi one (psički, mucki) raje svežega.

Tisti stavek: »Če ti pade kruh na tla, poberi in poljubi ga!« se zdi dandanes marsikomu smešen – včasih pa ni bilo tako! Tedaj kruha nisi mogel kupiti za vsakim vogalom, dostikrat tudi zato ne, ker ni bilo denarja! Niso še tako daleč tisti časi, ko je bil kruh spoštovan, tako kot si zasluži! In zakaj je bilo tako? Tedaj so na kmetih pridelovali krušna žita, največ za lastne potrebe. In ko je kmet sedel za mizo in si odrezal kos kruha, se je zazrl vanj ter se zamislil in v duhu še

enkrat podoživljal vse tisto garanje in trpljenje, ki je bilo potrebno, da si je sploh lahko odrezal kos kruha. Spomnil se je, kako je v sončni pripeki držal za plug, ki je obračal brazde, kako je potem branal in tolkel trde grude, in z njim vsa družina, da so tako pripravili zemljo za setev. Posejal je seme in potem bedel tako rekoč vsak dan nad posevkom ter se ga veselil in se bal, da ga ne bi prizadejal mraz in škodljivci. Zraslo je žito in šlo v klas ter se zazibalo v vetru, da mu je zaigralo srce! Pričelo je zoreti! Hodil je med poljem in pobožal zdaj ta, zdaj oni klas in že mislil na žetev. Še nekaj dni in začela se bo! Toda ti dnevi so bili dostikrat polni strahu in negotovosti. Trepetal je, če se je prikazal na obzorju črn oblak in napovedal nevihto, ki bi opustošila polje in uničila njegov trud. Če pa mu je bila sreča mila in so bile uslišane njegove prošnje in molitve, je žito dozorelo in na njivo so se podale žanjice ter pod pekočim soncem požele žito in naredile snope, ki jih je povezal in odpeljal domov, kjer so jih dali v kozolčeve late, da se je žito osušilo. Potem pa je nastopil tisti čas, ko so se oglasili cepci, da je njihov glasni pika poka odmeval po vasi, kjerkoli so se pač zbrali mlatiči k svojemu delu. Šele potem, ko je znosil zrnje v kaščo, se je oddahnil! Toda s tem pot do kruha še ni bila končana. Spomnil se je, kako je nekega jesenskega dne nesel vrečo zrnja v mlin in kako je čez nekaj dni v obratni smeri tovoril moko. V navadi je bilo, da so potem delo prevzele ženske. Tako je žena že naslednji dan zamesila v stari mentrgi, da je tam kruh vzhajal, in zakurila v kmečki peči, kamor je potem dala hlebce. Nato je zadišalo po vsej hiši in tudi okoli nje; zadišalo po domačem kruhu, za katerega je bilo potrebno toliko truda in odrekanja, toliko skrbi in žuljev!

Zdaj, ko si je odrezal kos kruha, je pomislil tudi na to, da je Jezus pri zadnji večerji posvetil kruh in ne kaj drugega ter ga dal svojim učencem, dal samega

sebe! In v mislih je zaslišal darovanjsko pesem: Kruh in vino smo prinesli tebi, Oče, na oltar ... Tedaj si je rekel: »Če sam Bog tako spoštuje kruh in jaz vem, koliko truda je bilo treba, da sem si ga danes lahko odrezal kos, potem res zasluži, da z njim ravnamo veliko bolj spoštljivo – pa četudi ga zdaj lahko kupimo v trgovini!« Pri nas ga dandanes nikomur ne manjka, mnogim po drugih deželah pa ga primanjkuje ali pa ga sploh nimajo; prav je in bo, če se spomnimo tudi nanje in jim po svojih močeh pomagamo. Veliko je pri nas govora o revščini in to po krivici. Mnogi so pozabili, skozi kakšne čase smo že morali Slovenci in kaj vse smo prestali, tudi lakoto!

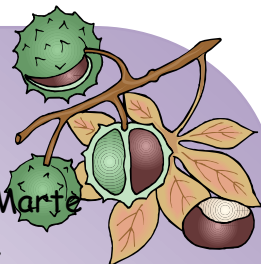

Ivan Malavašič

AKTIVNOSTI V OKTOBRU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ BETANIJA: sreda ob 15. uri v delovni terapiji
- ❖ EMAVS: torek ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marije
- ❖ MARIJA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- ❖ MARTA: torek ob 15. uri v II. nadstropju Doma Marije

PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10 uri: telovadba v Domu Marije;
 TOREK, ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;
 ČETRTEK, ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;
 SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;
 SREDA, 3. 10. 2012, ob 9.30 uri: predstavitev glasbil;
 SREDA, 10. 10. 2012, ob 9.15 uri: bralna urica s knjižničarko;
 ČETRTEK, 11. 10. 2012, ob 9. uri: stanovalci pripovedujejo v vrtcu;
 SREDA, 17. 10. 2012, ob 9. uri: obisk otrok iz vrtca;
 ČETRTEK, 18. 10. 2012, ob 19. uri: predavanje v Jožefovi dvorani;
 TOREK, 23. 10. 2012, ob 19. uri: film v Jožefovi dvorani;
 SREDA, 24. 10. 2012, ob 9.15 uri: bralna urica s knjižničarko;
 ČETRTEK, 25. 10. 2012, ob 9. uri: stanovalci pripovedujejo v vrtcu;
 PETEK, 26. 10. 2012, ob 14. uri: praznovanje rojstnih dni stanovalcev;
 PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

V tej uganki ima ista črka, ki se vsaj enkrat ponovi, vedno isto številko. Namesto črk, ki se pojavijo samo enkrat, pa je križec (+). Številke za nekaj črk poiščete tako, da odgovorite na vprašanja ob njih.

- A = ___ Koliko je božjih zapovedi?
I = ___ Koliko je prstov na eni roki?
J = ___ Koliko je dni v tednu?
K = ___ Koliko nogavic je v enem paru?
M = ___ Koliko je evangelistov?
R = ___ Koliko je šumnikov v abecedi?
S = ___ Koliko je verskih resnic?
O = ___ Koliko je Jezusovih apostolov?

Zdaj pa najdene črke vpišite k ustreznim številkam:

___ _ _ _ _
12 7 + 3 5 ++ 10 + 4 12 7 + 12 4 2 10 2 12 6 5 2 3 10 6 10 +

Končna rešitev je priljubljena pesem o naši najvišji gori, ki jo napisal Matija Zemljič in uglasbil Jakob Aljaž.

SMEJALNICA

DOBER KMET

Spomladi preorje zemljo, kamor bo nasadil krompir, korenje, repo, čebulo itd. Skozi vse leto pleve, okopava, zaliva. V jeseni si pa mane roke, zadovoljen ob dobrih pridelkih. Vse, kar je vsadil, je izkopal iz zemlje. Na zahvalno nedeljo pa nese na oltar najlepše pridelke in veselo zapoje: Hvala Večnemu Bogu!

Imamo pa tudi dobrega in skrbnega župnika. Vse leto dela in skrbi za svoje župljane. Vabi k sv. maši, obhajilu in zanje moli.

– In kakšna je razlika med kmetom in župnikom?

– Kmet v jeseni vse »izkoplje«, župnik pa vse leto zakopava in jim želi: Počivajte v miru.

- Pobožna ženica pride k spovedi in pove: Malo molim, malo preklinjam, pa se zgliha. Malo dam, malo vzamem, pa se zgliha. Malo ljubim – malo sovražim, pa se zgliha. Župnik pa odgovori: Bog te je dal, hudič te bo vzel, pa se zgliha!
- Župnik je zgradil novo veroučno dvorano z modernim straniščem. Tja pelje otroke, da ga pogledajo. Na vrata prilepi hišni red z napisom: *Ko opraviš svojo silo, odpri okno, dvigni dilo, vodo spusti v šalo, da bo robo odpeljalo. Vrata za seboj zapri, nato pa roke si umij!* – Ali še kaj manjka, je vprašal otroke. Jure zakriči: »Amen!«

Zapisala Frančiška Jakša